

Nr 101.

Af herr **Cederborg**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t* angående rätt för revisor i kammarrätten, att för erhållande af ålders-tillägg räkna sig till godo den tid han förut innehaft ordinarie revisorstjänst i annat centralt ämbetsverk.

Vid den lönereglering, som år 1908 genomfördes för kammarrätten, tillerkändes, enligt Kungl. Maj:ts förslag, revisorerna därstädes 500 kronor högre aflöning än revisorer inom öfriga centrala ämbetsverk.

Motiven för denna skillnad i aflöning finnas angifna å sid. 88—89 af Kungl. Maj:ts proposition nr 157 för år 1908. I främsta rummet anföres därutinnan kammarrättsrevisionens uppgift att väsentligen innebära öfverrevision i förhållande till de särskilda ämbetsverkens specialrevisioner. Och föredragande departementschefen åberopar särskildt, att skillnaden i aflöning icke borde bestämmas till mindre belopp än 500 kronor, därest åtgärden skulle visa sig effektiv och »i stånd att tillförsäkra kammarrätten tillgång till ett urval af dugande krafter äfven bland specialrevisionernas tjänstemän.»

Efter den sålunda genomförda löneregleringen har emellertid tillkommit en omständighet, som hotar att, trots den högre aflöningen för kammarrättsrevisorerna, i icke ringa mån kringskära möjligheterna att för kammarrättens revision vinna dugande förmågor från andra ämbetsverk. Uti ett fall, då till revisor i kammarrätten befordrats en ordinarie revisor i annat centralt ämbetsverk, och denne begärt att få för ålders-tillägg i kammarrätten tillgodoräkna sig sin tjänstgöring som revisor i detta andra ämbetsverk, har nämligen denna framställning — som tillstyrkts af kammarrätten, men afstyrkts af statskontoret — blifvit afslagen. Statskontorets hufvudskäl för afstyrkandet var, att ett dylikt tillgodoräknande för ålderstillägg i en befattning af tjänstetid i ordinarie befattning inom annat verk icke borde medgifvas under annan förutsättning, än att aflöningen i båda befattningarna var lika.

Då nu ålderstilläggen äro lika till belopp och antal, (3 å 500 kr.) för revisorerna i såväl kammarrätten som öfriga centrala verk, blir häraf följd, att för den ordinarie revisor i något af dessa sistnämnda verk, som intjänat ett ålderstillägg, en öfverflyttning till kammarrätten icke skulle medföra någon aflöningsförhöjning, och att för den, som intjänat två ålderstillägg i den förra tjänsten, öfverflyttningen medför en direkt förlust af 500 kronor om året under tio år. Visserligen har han vid uppnående framdeles af pensionsåldern rätt till något högre pension såsom kammarrättsrevisor, men denna utsikt i en långt aflägsen framtid torde näppeligen uppväga den närmare liggande och på förhand klara förlusten.

Dessa förhållanden äro sålunda direkt ägnade att inskränka möjligheterna för den rekrytering af kammarrättsrevisionen från andra ämbetsverk, som man vid löneregleringen fann önskvärd och ville trygga genom bestämmandet af en något högre aflöning för kammarrättsrevisorerna.

Det synes jämväl, som borde i här åsyftade fall någon bindande verkan för ålderstilläggsberäkningen ej behöfva tillerkännas nyssnämnda ringa skillnad i aflöning. Viktigare är väl, att en revisor i centralt ämbetsverk med specialrevision uti denna sin tjänstgöring förvärfvar insikter och erfarenheter, som kunna väsentligt underlätta ett arbete såsom revisor i kammarrätten och höja värdet af detta arbete. Till sin natur är ju arbetet så på ena som på andra hållet i mångt och mycket likartadt.

För att de syften, som legat till grund för bestämmande af kammarrättsrevisorernas aflöning, må kunna allt framgent i afsedd omfattning tillgodoses, får jag därför hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t hemställa, huruvida icke Kungl. Maj:t må finna skäl föreligga att meddela bestämmelser i syfte att, där till revisor i kammarrätten utnämnes ordinarie revisor i annat centralt ämbetsverk, han äger för ålderstillägg inom kammarrätten tillgodoräkna sig sin tjänstetid i den förut innehafda revisorsbefattningen.

Stockholm den 26 januari 1912.

Allan Cederborg.